

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5846/2020
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Радошевић, адвокат из ..., против туженог малолетног ВВ из ..., кога заступа мајка ГГ из ..., чији је пуномоћник Надежда Буквички, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1018/20 од 03.09.2020. године, у седници од 03.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1018/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1535/2019 (2017) од 27.01.2020. године ставом првим изреке обавезан је малолетни тужени да тужиоцима исплати остатак купопродајне цене у износу од 4.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, када тужиоци испуне своју обавезу тако што ће означити паркинг место које припада стану малолетног туженог на начин наведен изреком и предају његовом законском заступнику кључеве од оставе и ходника наведених изреком. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1018/20 од 03.09.2020. године, ставом првим изреке усвојене су жалбе парничних странака и преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе малолетни тужени да им исплати остатак купопродајне цене у износу од 4.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у делу којим су тужиоци обавезани да малолетном туженом испуне обавезу означавањем паркинг места и предајом кључева од оставе и ходника. Ставом трећим изреке укинута је одлука о трошковима поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против другостепене пресуде у преиначујућем делу, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу, у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању које је правилно утврђено, правни претходник тужилаца сада пок. ДД је дана 09.06.2016. године закључио као продавац Уговор о купопродаји са малолетним туженим као купцем. Чланом 2. овог уговора продавац се обавезао да изврши радове који се састоје од уређења паркинга, бетонирања и уређења простора око зграде, уређења оставе, каде, сливника на терасе, све у року од 45 дана од дана овере уговора. Купац се обавезао на исплату остатака купопродајне цене у износу од 4.000 евра по извршеним радовима. Анексом уговора од 27.07.2016. године тачком 2. је одређен рок за извршење наведених радова најкасније до 01.09.2016. године. Према члану 3. овог анекса, уколико продавац у року не предузме наведене радње, сагласан је да купац од преосталог дела купопродајне цене ангажује раднике који ће извршити наведене радове, продавцу доставити доказ о утрошеним средствима и евентуалну разлику исплатити продавцу. Утврђено је да правни претходник тужилаца није у року извршио све уговорене радове, нити их је тужени извршио о свом трошку, а из налаза и мишљења вештака утврђено је који су радови остали неизвршени. Тужиоци су тражили да им малолетни тужени исплати остатак купопродајне цене у износу од 4.000 евра према Уговору о купопродаји од 09.06.2016. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаном делу другостепене пресуде примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен као неоснован захтев тужилаца да им малолетни тужени исплати остатак купопродајне цене у износу од 4.000 евра у динарској противвредности.

Према члану 122. став 1. Закона о облигационим односима, у двостраним уговорима ни једна страна није дужна испунити своју обавезу ако друга страна не испуни или није спремна да истовремено испуни своју обавезу, изузев ако је што друго уговорено или законом одређено, или ако што друго проистиче из природе посла.

Уговорне стране су уговором о купопродаји и анексом односе регулисале тако што је продавац преузео обавезу да изврши наведене радове, након чега ће купац исплатити износ од 4.000 евра. С обзиром да је из налаза и мишљења вештака утврђено да правни претходник тужилаца своју обавезу извођења радова није у целости испунио, то је правилан закључак другостепеног суда да није доспела ни обавеза туженог на исплату износа од 4.000 евра у динарској противвредности као остатка купопродајне цене из уговора о купопродаји.

Ревизијом тужилаца неосновано се указује на погрешну примену материјалног права и наводи да је тужени имао могућност, према анексу купопродајног уговора, да од преосталог дела купопродајне цене ангажује раднике који ће извршити радове које продавац није предузео у уговореном року. Међутим, како правилно закључује другостепени суд, одредбом члана 3. Анекса уговора о купопродаји предвиђена је могућност да тужени сам изврши радове који нису завршени у уговореном року, а не и

његова обавеза за извршење наведених радова, па у ситуацији када правни претходник тужилаца своју обавезу није у целости испунио како је то било предвиђено уговором о купопродаји, није доспела ни обавеза туженог да тужиоцу исплати уговорени износ на име остатка купопродајне цене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић